

С моћном бјелосвјетском залеђином, Додикове и српске игре с ватром пролазит ће некажњено

Руска и француска дипломатија одувјек су чувале леђа Србији. Москва, при томе, никад није скривала своју „братску“ солидарност, док се Париз углавном бавио подмуклим ударцима.

Они су, међутим, имали огромне ефекте на развој ситуације у БиХ, посебно она посјета француског предсједника Митерана (Миттерранд) Сарајеву с почетка агресије, којом је свијету послао лажну поруку о тобожњој безазлености догађаја који су се тада захуктавали.

Кад ово знамо, испада нормално што су француски и руски званичници у Њујорку зажмирили на дипломатске кодексе и мимо свих норми ипак примили Додиково писмо, у којем он гомилом лажи покушава да заведе на криви пут врхове УН-а, којим се ових дана обратио Валентин Инцко (Инзко).

Никаква утјеха при томе није у чињеници да су само Руси и Французи прихватили Додиково писмо. Двије тако моћне дипломатије наравно да су имале канале којим ће и свим другим важнијим земљама доставити обмањивачки допис из Бање Луке и тако руководству УН-а отежати да спозна праву истину о тренутној ситуацији у нашој земљи.

Крупан лобистички посао на међународној сцени за Србију, РС и Додика одрадила је ових дана и Међународна кризна група (ИЦГ) својом срамно пристрасном анализом, али

и писмом челнице те организације Луиз Арбур (Лоуисе Арбоур) које је упућено водећим европским дипломатима.

ИЦГ се тако нашла у позицији отвореног просрпског играча, који својим фризираним анализама кривотвори суштину процеса који се одвијају у БиХ. У свјетској дипломатији много је прљавих, ниских удараца. Умјесто истине, фаворизирају се голи интереси; вјерске, финансијске, традиционалистичке и друге везе.

У таквом свијету, нажалост, сирочад су и Босна и Босанци и Бошњаци, никоме драги и мили толико да се, ма колико били кротки и добронамјерни, за њих неко својски заложу. Стога не треба чудити уколико се и сва тренутна повика на Милорада Додика и његову политику заврши без икаквог резултата. Шта ћемо, уосталом, добити уколико он повуче одлуку о референдуму, а Европска унија заузврат, умјесто њега, покрене процес реформе државног правосуђа у БиХ, што се тренутно заговара у Бриселу?

Била би то, у сваком случају, Додикова велика побједа. Његова и његових дипломатских заштитника који се и у Њујорку и у Бриселу труде да лакташког злодуха одбране по сваку цијену. Но, кад су могли оправдавати и штитити Милошевића у његовој најкрвавијој фази, ово с Додиком дође им као ситница.

Властимир Мијовић

(Дневни Аваз)